O PORTIERĂ SPRE VICTORIE...

SECVENȚE DIN SCENELE PLECĂRII SELECȚIONAȚILOR SPRE POIANA BRAȘOV

Pariem unu contra o mie că nu știți cum au început pregătirile meciului cu Grecia. Pe o poartă lăturalnică marei scene de la 16 noiembrie, purtînd o valiză de voiaj, salutat cu simpatie de portar, a intrat marți, ora douăsprezece și cinci minute, Bujor Hălmăgeanu. Era primul sosit la întîlnirea lotului național. O întîlnire care nu se va destrăma de cît în seara lui 16 noiembrie, să sperăm într-o atmosferă de mare entuziasm.

— De ce cu o oră înaintea tuturor ?, l-am întrebat pe fundașul echipei Steaua.

„Stau în apropierea stadionului și am pornit-o agale. Și constat că inaugurez convocarea lotului."

Ne-am instalat, cu Bujor în rolul unei amabile gazde, în sala de club a hotelului sportivilor. Și sueta s-a încins repede. Vorbim despre subiectul, cald încă, al etapei de campionat, despre Steaua în 10 oameni în meciul cu Universitatea Cluj, despre tobogănul U.T.A.... Dar nu putem ocoli multă vreme „chestiunea zilei", partida cu Grecia. Constatăm că interlocutorul nostru este un cunoscător profund al fotbalului grecesc pe care l-a înfruntat de cîteva ori pînă acum. Îl diseacă repede într-o analiză lucidă, subliniindu-i calitățile și scăderile. Cîneva l-a întrebat pe Hălmăgeanu (mai apăruseră între timp Deleanu și Ghergheli) care este amintirea cea mai hazlie legată de „experiența" greacă. Și Bujor a povestit cum într-un meci disputat în Atena, după o primă repriză în care a schimbat unele lovituri cu un inaintaș iute la minie, Nestoridis, antrenorul muștruluindu-l în cabină, nu l-a mai trimis în teren. Spre marea sa surpriză și... mica sa satisfacție a constatat că și antrenorul grecilor procedase la fel... Pe banca rezervelor, timp de 45 de minute, Hălmăgeanu și Nestoridis au devenit cei mai buni amici.

Angelo și... copiii săi !
Desen de STAN

TANDEMUL NU ESTE NOU...

Usa se deschide bruse și în sală va pătrunde Dumitrache, „Corsarul roib" în viața de toate zilele este un băiat cu alură de adolescent ; privire senină, mină calmă, gesturi elegante și liniștite. Arborează un aer vag strengăresc și vorbește totdeauna condescendent, îmbrăcîndu-și expresiile într-o culoare mereu hită. Nimbul de vedetă și-l poartă lejer, nu-l incomodează dar nici nu-l copleșește. Privind mai atent, Dumitrache mai etalează și un simpatic teribilism pueștesc, concretizat printr-o brățară foarte la modă ce-i îmbracă încheietura mîinii drepte. Dumitrache trece ușor peste orice aluzie privind meciul de la 16 noiembrie. Se vede că desfide orice exagerare sau speculație pe seama lui. S-a prezentat aici la lot ca și în alte ocazii, cu sentimentul că va înfrunta un adversar obișnuit contra căruia va trebui să joace cît mai bine. Detașarea aceasta calmă aveam s-o constatăm că fiind generală și s-o considerăm de bun augur. Grupul avea să crească pentru că în încăpere au intrat pe rînd Lucescu, Sătmăreanu, Radu Nunweiller, Dobrin.

Argeșanul, dă mîna cu toți, întrizie un moment privirea asupra lui Dumitrache. „Te rog să dezminți aici, spune Dobrin, că noi am fi jucat prima oară împreună în meciul cu Portugalia." Iar Dumitrache, concentrîndu-se, zîmbește la niște amintiri evident plăcute. „Desigur, completează el peste o clipă, noi sîntem colegi vechi de reprezentativă și trebuie să punem lucrurile la punct. Să știe toată lumea că am jucat alături și pe vremuri, în anul 1964, în echipa națională de juniori." Radu Nunweiller confirmă. Doar fusese și el atunci component al naționalei de juniori. Apoi „gîscașnul" este luat în primire de colegi dornici să afle amănunte despre înfringerea echipei F. C. Argeș la Iași, în acel minut 91. Mai doreau să știe băieții cum a reacționat „nea Titi" la finalul dramatic și trist, pentru F.C. Argeș. Dobrin povestește cu umor deși o umbră de părere de rău plutește asupra relatărilor sale. Pe nesimțite însă, discuția alunecă pe un drum mai banal și mai nefotbalistic (peste cîteva minute, într-un grup fragmentat din grupul mare, Dobrin trecea din mînă în mînă fotografia lui Dănuț Dobrin, un puști bucălat în vîrstă de doi ani).

AMIGDALITA K.O.

Din grupul convocaților, o singură absență. Lipsea Dinu. Se știa că dinamovistul a fost bolnav destul de grav, cu temperatură, atacat de o puternică amigdalită. Se punea chiar la îndoială posibilitatea deplasării la altitudinea Poianei Brașov. Unii afirmau că indisponibil. Dinu nu se va prezenta la această convocare. Pe culoar s-au auzit însă pași și Deleanu, lîngă ușă, majordom ad-hoc, a deschis-o larg anunțînd pompos : „Dinu Cornel !" Dar peste prag a trecut... Ștefan, vechiul fundaș stînga și... noul fundaș dreapta al echipei Dinamo. Nu l-a întrebat nimeni cu ce ocazie, poate că avea numai drum prin apropiere, poate că a venit numai așa să fie alături de băieți, să-i dispună cu vorba sa mucalită și rigur. Grupul avea să crească pentru că în încăpere au intrat pe rînd Lucescu, Sătmăreanu, Radu Nunweiller — se îndreaptă surizător spre autocar, același autocar care i-a dus spre București și în preajma meciului cu Portugalia. Același șofer care, deschizîndu-le portiera le spune, tot ca înaintea meciului cu Eusebio : „Intrați băieți ! Cursa voastră spre victorie pornește !"

Un zvînet al puternicului moto autobuzul ne ocolește — imitîn parcă o fentă a lui Dobrin — și di pare pe aleile parcului „23 August

Eftimie IONESCU
Ion CUPEN

Angelo Niculescu: „AM

„Sincer să fiu, cred că adue nici un fel de avantaje (ba rea acestei partide, cu nenoro nostru. Continuîndu-se în acest exemple în acest sens, cînd fot mânătoare nu numai că nu au mult. Vreau să subliniez că, di nu s-au petrecut așa cum au Rădăcanu se remarcă în plus ceea ce nu prea am văzut la po talentați dar, în același timp, f are și lipsuri de maturitate can țional el se bucură de multă in norilor.

Cam aceasta este situați mare utilitate, mai ales cînd est De acord cu el nu tr există".

picioare. Ne întoarcem automat privirile. Intrase Emerich Vogl. Cu o privire expertă și calmă, îmbrățișează toată adunarea făcînd probabil apelul în gînd. „Băieți vă puteți duce la masă. Mașina vă așteaptă". Rămînem un timp în tovărășia lui Ciogli-baci, halful pe care nimeni nu l-a văzut jucînd vreodată slab. Și el a ieșit abia dintr-o prelungită convalescență. Nu se poate duce la Poiana ; n-are forța tinerească a lui Dinu de a înfrunta altitudinea. Dar a venit să le spună „drum bun !" băieților și să le dea întîlnire pentru luni, la Snagov.

. . . . . .

Am ieșit în soarele acestei toamne tîrzii. Grupul de avangardă al lotului — Lucescu, Hălmăgeanu, Sătmăreanu, Dobrin, Dumitrache, Dinu, Deleanu, Ghergheli, Radu Nunweiller — se îndreaptă surizător spre autocar, același autocar care i-a dus spre București și în preajma meciului cu Portugalia. Același șofer care, deschizîndu-le portiera le spune, tot ca înaintea meciului cu Eusebio : „Intrați băieți ! Cursa voastră spre victorie pornește !"

O splendidă confruntare Dumitrache — Gornea, prinsă pe peliculă de fotoreporterul nostru S. BRAȘOVEANU

ÎNCREDERE ÎN RĂDUCANU ȘI DAN!"

fac discuții mult exagerate și care nu ne dimpotrivă), mai ales că sîntem în apropieGRECIEI, atît de importantă pentru fotbalul ei, efectele vor fi negative. Avem suficiente aliști de marcă, din cauza unor discuții asefost recuperați, ci s-au demoralizat și mai informațiile mele, la TG. MUREȘ, lucrurile nu prezentate. În afara calităților tehnice, a prin calm și incredere în forțele proprii, tarii nostri din ultimii 10 ani. Mulți au fost arte agitați în poartă. Desigur, RĂDUCANU se datorese nu numai vîrstei. În lotul naredere și din partea coechipierilor și a antre-

și cu DAN. El rămîne același fotbalist de odihnii și recuperat fizicește și moralmente. buie agitată o „problemă" care de fapt nu

PE AGENDA LOTULUI

7 NOIEMBRIE : antrenament tehnic

8 NOIEMBRIE : ușor antrenament fizic

9 NOIEMBRIE : joc de pregătire cu Steagul roșu

10 NOIEMBRIE : plecarea de la Poiana Brașov la Snagov

11 NOIEMBRIE : dimineața control medical riguros efectuat de un grup de medici de la centrul „23 August" ; după-amiază — joc-școală cu Steaua (tineret).

12 NOIEMBRIE : program de refacere, vizionarea (pentru a doua oară) a filmului realizat la meciul Grecia-Elveția, discuții pe marginea lui.

13 NOIEMBRIE : joc-școală la „23 August" cu două echipe (probabil Steaua și Electronica)

14 NOIEMBRIE : ultimul antrenament, cu conținut mai mult tactic, baie, masaj, activitate de refacere.

15 NOIEMBRIE : program de gimnastică, la ora meciului, urmat de vizionarea unui spectacol, apoi de discuții tehnice.

16 NOIEMBRIE : dimineața — plecarea de la Snagov la București, discuție pe marginea meciului de după-amiază.

ÎN ETAPA DE DUMINICĂ

ÎNTRE VESTIARELE ARBITRILOR ȘI... INCINTA TERENURILOR

Au fost cazuri — din fericire, puține în număr — cînd „băncile" din incinta terenului și vestiarele arbitrilor au constituit surse de discuții aprinse și chiar de conflicte care, într-un fel sau altul, au înăsprit atmosfera în jurul unor partide de campionat, încheiate — în ciuda aspectului liniștit și sportiv al jocului — la „înalte tensiuni". Mai mult chiar, atitudinea sau manifestările nesportive ale unor persoane aflate în incinta terenului au influențat în rău „tribunele".

Iată de ce am considerat interesant ca redactorii noștri să urmărească la jocurile etapei a X-a aceste două sectoare, de fapt din domeniul organizatoric, în lumina dispozițiilor în vigoare ale federației.

CINE TULBURĂ LINIȘTEA ARBITRILOR ?

Atunci cînd federația a hotărît că *la cabinele arbitrilor se pot prezenta delegații celor două echipe* (înainte de începerea meciurilor pentru a completa foaia de arbitraj în baza carnetelor de legitimare, iar după joc pentru a-și ridica aceste carnete) *și observatorul federal* (dacă este necesar și la pauză) s-a gîndit, pe bună dreptate, că acești „cavaleri ai fluierului" au nevoie, ca și jucătorii în vestiarele lor, de liniște, de minute de pregătire pentru joc sau de odihnă și calmare înaintea celei de a doua reprize. Este inutil să mai insistăm asupra acestor condiții elementare care trebuie asigurate arbitrilor, în special în pauza dintre reprize.

Din acest punct de vedere, duminică am constatat lucruri bune. În general a existat ordine și liniște la cabine. N-am înregistrat prezențe supărătoare, discuții contradictorii, proteste, într-un cuvînt elemente care să creeze o atmosferă neprielnică. Dimpotrivă, marea majoritate a delegaților echipelor a avut o atitudine corectă, civilizată, mulțumind arbitrilor pentru comportarea lor, cum s-a întîmplat la *Iași, București* (ambele jocuri), *Petroșani, Cluj*. Însăși antrenorii echipelor U.T.A. (I. Reinhardt), Politehnica, F. C. Argeș, Jiul și Universitatea Craiova au venit la arbitri și i-au felicitat. O excepție însă, tot a existat și dacă o semnalăm, o facem cu dorința de a nu mai întîlni nici manifestări nesportive izolate, de genul celor ale delegatului echipei Dinamo Bacău (*N. Radu*) care, după ce și-a ridicat carnetele jucătorilor, a început să profereze aprecieri jignitoare la adresa arbitrului Em. Vlaiculescu, pentru anularea golului înscris de Dembrovschi.

Oricît s-ar părea de curios, dar forfota enervantă pe care am înregistrat-o în unele cazuri a fost provocată... de cine credeți ? Chiar de... arbitri ! Desigur, prieteni ai celor delegați să conducă, ca și cum tocmai aceasta era singura ocazie de a se revedea și discuta. Am înregistrat asemenea vizite, plăcute pentru prieteni dar cu totul prost plasate, la cabina de pe „Republicii" din București, și la Petroșani, de pildă. Care acești arbitri nu se gîndesc că-i deranjează pe colegii lor ?

Concluzionînd investigația noastră la vestiarele arbitrilor cu sublinierea că plusurile domină minusurile, ne îngăduim două sugestii :

Una pentru echipele organizatoare : *difuzarea sau cel puțin afișarea formațiilor exacte ale partenerilor de joc pentru a evita un flux suplimentar de oameni la cabina arbitrilor.*

Alta pentru federație : *antrenorii să nu mai aibă voie să îndeplinească și funcția de delegat de echipă*, în primul rînd pentru că completarea foii de arbitraj și prezentarea carnetelor este în fond o treabă administrativă, iar în al doilea rînd pentru a evita eventuale „ciocniri", posibile după jocuri în care unii antrenori (cum s-a și întîmplat de fapt în etapa precedentă), încă înfierbîntați, nu se pot stăpîni și-și varsă focul, justificat sau nu, pe arbitri.

ORDINE, INIȚIATIVE ȘI... ABATERI

Cît privește accesul persoanelor în incinta terenului, preblemă pe care am mai tratat-o în coloanele revistei și în alte ocazii, enigma de duminică ne-a arătat că, în general, echipele organizatoare respectă în mare măsură dispozițiile federației. În interiorul terenului, pe băncile de pe margine, iau loc numai oameni care au calitatea să fie acolo (antrenorii, jucătorii de rezervă și delegații celor două echipe, medicii și maseurii lor, observatorul federal). În această ordine de idei merită să fie subliniată o inițiativă bună : la

Atmosferă calmă, firească, în cabina arbitrilor de la stadionul Dinamo. Arbitrii Alexa și Bîrsan își verifică echipamentul, delegatul arădean, Bretoleanu, completează listele de arbitraj

Iași și la „Republicii" din București (ca și la Arad, de altfel) accesul se face numai pe bază de tichete speciale eliberate celor în drept să beneficieze de ele. În acest fel și controlul este mai eficient, înlăturîndu-se discuțiile care se iveau în astfel de împrejurări. Ordine a existat pretutindeni duminică, exceptînd stadionul din Petroșani, unde — nu știm de ce — conducerea Jiului a ținut să fie reprezentată de trei persoane, fără a mai pune la socoteală și pe altele care își aveau locul în tribune în mod normal.

La Constanța, ordinea a „rezistat" doar pînă la terminarea meciului. Atunci terenul a fost invadat de numeroși spectatori, e drept, numai pentru a felicita pe jucătorii lor, dar faptul că au ajuns acolo înseamnă — totuși — „fisuri" în organizare, care — în alte împrejurări — ar putea duce la incidente neplăcute. De aceea, clubul Farul trebuie să întărească măsurile de supraveghere și pază.

De asemenea, trebuie să semnalăm — deși lese puțin din tema acestor rînduri — atitudinea nedemnă a unor spectatori craioveni la meciul cu Jiul, care au priciniut stricăciuni serioase tribunei a II-a, dovedind prin aceasta o nepasabilă condamnabilă față de bunurile obștești. Un alt grup de suporteri ai oltenilor, trăind încă bucuria meciului nul stimula Jiului, în zorii zilei de luni, cînd se îndrepta spre gară, a stîrnit vacarm tulburînd liniștea cetățenilor. A fi suporter, oricît de pasionat, nu înseamnă să recurgi la ceea ce au făcut acești craioveni, care depășesc limitele originalității rău înțelese și intră în sfera vandalismului. Vrem să credem însă că a fost un caz izolat.

După cum spuneam că și epilogul partidei Steaua—„U" Cluj va rămîne un caz singular, că entuziasta „galerie" a Stelei nu se va identifica cu acel grup de spectatori orbiți de fanatism care la sfîrșitul jocului s-au postat la ieșirea din cabina cu intenția vădită de a se răfui cu arbitrul întîlnirii, I. Ritter. Organizatorii au fost nevoiți să scoată brigada de arbitri prin altă ieșire a stadionului, astfel că tentativa de răfuială a eșuat. Sintem de acord că uneori arbitrajele merită critici, că I. Ritter a comis greșeli, dezavantajînd ambele echipe. Dar de unde acest drept al unor oameni certați cu etica cetățenească, de a se erija în „for de judecată ?"

Stelian TRANDAFIRESCU
Petre GAȚU

DUPĂ 11 ETAPE CAMPIONATUL CADEȚILOR ÎȘI REAFIRMĂ UTILITATEA

În meciul de tineret-rezerve Steaua — „U" Cluj, atac bucureștean la poarta oaspeților
Foto : L. ADORJAN

Săptămînă de săptămînă, în umbra campionatului Diviziei A se consumă întrecerea echipelor de tineret-rezerve. S-ar părea, din tribună, că este un campionat ca oricare altul, cu învingători și învinși, cu satisfacții și... insatisfacții. Dincolo însă de aceste aparențe, de multe ori înșelătoare, campionatul de tineret-rezerve ascunde nenumărate aspecte legate de însuși scopul și obiectivele lui.

De aceea, o recentă anchetă întreprinsă de redactorii revistei noastre, atît printre antrenorii primelor formații, cît și ai echipelor ce fac obiectul acestor rînduri, a scos la iveală o sumedenie de constatări și de propuneri pe care în rîndurile de mai jos vrem să le prezentăm, să le discutăm.

CARE ESTE CÎȘTIGUL ADUS DE ACEST CAMPIONAT ?

Mai întîi, însă, care este rostul acestor formații de tineret-rezerve ? Credem că cel mai realist a fost în răspunsul său antrenorul principal al lui „U" Cluj ȘTEFAN CIRJAN : „Eu nu le concep ca niște echipe, ci ca mijloc de formare de jucători, de a-i face pe aceștia să progreseze, să devină apți pentru prima garnitură. Deci : echipa de tineret-rezerve nu trebuie să constituie un scop în sine, ci să fie o verigă pe drumul afirmării finale a jucătorului".

Fiind de acord cu punctul de vedere al antrenorului clujean să facem o incursiune printre promovații de la tineret în primele echipe. Bilanțul este îmbucurător. Nume ca cele ale lui **Doru Popescu** (Dinamo București), **Dașcu, Bălan, Tacoi** (Universitatea Craiova), **Roșu, Ciolan, Aricău, Mățăeanu, M. Ionescu, Stan** (F.C. Argeș), **Șfraț, Mușat, Marin Ștelian, Peteanu** (Rapid), **Nădășan, Todea, Dobrescu, Marinescu** (Jiul), **Botea, Etem, Stancu** (Farul), **Volmer, Pană, Simionaș, I. Munteanu** (Dinamo Bacău), **Cadar** (Steagul roșu), **Brindescu, Atodiresei, Bătrîna** (U.T.A.), **Cristache, Iordănescu, Ștefănescu** (Steaua), **Crețu, Coman** („U" Cluj), **Cringașu, Stroe, Grecu** (Petrolul), **Bologan, Sătmăreanu II, Cefan, Ceaușu** (Crișul), **Stîncel** (C.F.R. Cluj), **V. Iordache, Sofian, Lupea, Ailoaiei, Andrioaie** (Politehnica), **Caniaro, Hajnal, Macoi** (A.S.A.) sînt prezente etapă de etapă în primele formații. Mai mult, o bună parte dintre ei se numără acum printre jucătorii de bază ai echipelor lor. Golul creat prin plecarea acestora din formațiile de tineret-rezerve este, în general, după cum ne declara antrenorul pitești Leonte IANOVSCHI, desigur de greu de acoperit imediat. Principala sursă de unde se recrutează viitoarele cadre o constituie, fără îndoială, centrele de copii și juniori ca și, pe alocuri, posibilitățile de a legitima pe plan local elementele cele mai dotate.

Și, ca să completăm ideea cîștigurilor rezultate din existența echipelor de tineret-rezerve, să amintim și faptul că se rulează un număr mare de jucători tineri în cadrul unei competiții de regularitate, că se creează posibilitatea menținerii în pregătire a rezervelor, sau aducerea în formă a celor ce au fost accidentați. De asemenea, așa cum ne spunea și ȘTEFAN COVACI de la Steaua, **„se realizează în cadrul unui proces comun de instruire oameni de schimb pentru prima echipă, pre găsiți ca idee de joc la fel ca formația de seniori**, după cum s realizează **„promovarea mai rapid a juniorilor foarte talentați, nesoli citați de valoarea redusă a parte nerilor din actuala ediție a cam pionatului național de juniori"**, ide împărtășită și de ȘTEFAN STĂNCU LESCU (Dinamo București) și d prof. SILVIU AVRAM („U" Cluj

„CONDIȚII DE PREGĂTIRE DINTRE CELE MAI BUNE!"

Una din întrebările adresate an trenorilor cu prilejul chestionarul nostru, viza greutățile întîmpinat în munca lor. Spre plăcuta noastr surpriză, cei 16 interlocutori ne-a confirmat că nu există nici o de osebire între condițiile asigurate d cluburi și de asociații sportive echi pelor de seniori și de tineret. Poat doar în ceea ce privește asigurare terenurilor de antrenament (Jiul) a unor materiale sportive (Politeh nica Iași).

Antrenorii N. MARINESCU (Pe trolul) și A. ANTOHI (Politehnica ne mai semnalau încă una din greu tățile pe care le au de întîmpina în munca lor : majoritatea jucăto rilor fiind elevi, atît procesul d instruire, cît și deplasările nu s pot efectua în condiții care să as igure atît omogenitatea formației, c și un program corespunzător de re cuperare și învățămînt. **„Mai avan tajos ar fi**, spuneau ei (părere l care s-a raliat și T. OZON) **organi zarea acestui campionat după ce terii zonale. S-ar evita în primi rînd pierderea de timp, foarte pre țios pentru elevi și s-ar reduce co tul competiției".**

Interesantă ni se pare și o al observație a antrenorului I. IA NOVSCHI (F.C. Argeș) care decla ră că **„promovarea în bloc a tine rilor fotbaliști în echipele de seniori crează un gol greu de acoperit ime diat. Înlocuirea celor plecați cu ju niori, destul de cruzi pentru difi cultatea și pretențiile campionatului de tineret-rezerve, pretinde nu nu mai timp, dar, totodată, multi tact pedagogic și experiență profesională pentru ca activitatea noilor veniți la un eșalon superior de pregătire superioară să se desfășoare cu rezultate bune."**

Un caz, se pare, cu totul izolat, îl prezintă situația de la Petroșani, unde antrenorii T. OZON și M. CIURDĂRESCU ne-au semnalat u nele dificultăți speciale, legate de posibilitățile pe plan local : pregă tirile se desfășoară anevoios, pen tru că unicul teren de fotbal din Pe troșani, cel al stadionului Jiul, este folosit de cinci echipe (fotbal și rugbi) participante în campionate cu caracter republican.

Este de datoria organelor de re sort din Valea Jiului să găsească o soluție pentru rezolvarea acestei si tuații care poate prejudicia buna reprezentare a echipelor de perform manță din această parte a țării.

ÎN DISCUȚIE — NOUL SISTEM DE PUNCTAJ

Ediția din acest an a campionatului de tineret-rezerve, a adus ca noutate criteriile inedite de stabilire a ierarhiei celor 16 participante, ținîndu-se seama — pentru prima dată — de numărul golurilor marcate. În ceea ce privește efectul acestui nou sistem de punctaj, părerile antrenorilor sînt diferite și ele se pot grupa în două categorii distincte : cei mai mulți (**T. Jurcă, Ș. Avram, Al. Meszaros, N. Tătaru, N. Marinescu, Șt. Brassai, C. Rădulescu, A. Antohi**) sînt de părere **să întocmirea clasamentului pe baza noilor principii stimulează eficacita tea și constituie o invitație la jocul ofensiv ;** restul (**V. Frinculescu, Gh. Nușescu, M. Ciurdărescu, E. Cosmoc, L. Ianovschi și T. Szabo**) dimpotrivă, cred că actualul sistem de punctaj este greoi, needificator și nestimulator. Argumentele acestora pornesc de la faptul că departaja rea echipelor ar putea crea, la un moment dat, fie un decalaj greu de înlăturat și în măsură a submina caracterul de întrecere al competiției, fie că ar putea duce la situații oarecum bizare, ca aceea în care două formații — una învinsă cu 5—6 pe teren propriu și alta învingătoare în deplasare cu 1—0 — ar primi același număr de puncte (2,5) !

Evident, ne găsim într-un stadiu de experimentă și nu pot fi trase încă concluzii definitorii privind noul mod de alcătuire al clasamentului. Desigur, F.R.F., analizînd la sfîrșitul acestui campionat efectele pozitive și negative ale sistemului de stabilire a ierarhiei echipelor de tineret-rezerve, va hotărî în consecință.

★

Prezentînd în rîndurile de mai sus unele aspecte privind activitatea competițională la nivelul formațiilor de tineret-rezerve, ne-am propus, evident, să venim în întîmpinarea unor măsuri destinate să ducă la o continuă îmbunătățire a organizării și desfășurării muncii de pregătire cu tinerii fotbaliști. Pornind de la necesitatea, unanim recunoscută, a utilității acestui campionat, socotim că se impune o mai mare atenție rezolvării cu oportunitate a unor probleme actuale, de ordin organizatoric și instructiv, care să niveleze calea performanțelor de valoare a schimbului nostru de mîine.

Mircea TUDORAN
Mihai IONESCU